

ALAADDİN'İN SİHİRLİ LAMBASI

~BİNİR GECE MASALLARI~

2. ve 3. SINIFLAR İÇİN
ÇOCUK KLASİKLERİ

UZAKLARDAN GELEN AMCA

Uzun yıllar önce, uzak çok uzak Dođu ÷lkelelerinden birinde “Alaaddin” isminde bir genç yaşarmış. Onun yaşadığı ÷lkenin sokaklarında bin bir çeşit t÷ts÷ yakılırmış. Yanan t÷ts÷lerden havaya baş döndürücü kokular yayılırmış. Bu ÷lkenin d÷kkanlarında, rengârenk ipek kumaşlar, birbirinden ilginç s÷s eşyaları, oyuncaklar satılırmış. Meydanlarında sık sık şaşırtıcı h÷nerlerini sergileyen hokkabazlara, tehlikeli gösteriler yapan cambazlara, f÷l÷tçalarak yılan oynatanlara rastlanırmış.

Alaaddin'in ülkesinde insanlar, hem çok çalışır, hem çok eğlenirlermiş. Hepsi de neşeli güler yüzlü insanlarmış.

Alaaddin de eğlenmeyi çok severmiş, fakat o, çalışmayı hiç sevmezmiş. Gün boyu koşar, oynar, komiklikler yapar, amaçsızca zamanını harcarmış. Görünüşte delikanlıymış ama kendi çocuk gibiymiş. Sanki hiç büyümemiş. Annesi oğlunun bu sorumsuz hâline çok üzülüyormuş. Sabırla, akıllanıp bir yetişkin olmasını bekliyormuş.

Alaaddin'in yıllar önce ölmüş olan babası bir terziymiş. İğnenin ucuyla para kazanıyormuş. Zamanın, emeğin ve çalışmanın kıymetini biliyormuş. O ölünce evin geçimini, annesi üstlenmiş. Kadıncağız eşinden öğrendiği terzilik mesleğiyle biricik oğlu Alaaddin'e yıllarca bakmış. Ona hem analık hem babalık yapmış. Fakat gün geçtikçe

yaşlanıyormuş. Artık iğneyi tutarken elleri titiyor, gözleri eskisi gibi görmüyormuş. “Ben ölür gidersem, bu eli iş tutmayan sorumsuz oğlan; ne yapar, nasıl geçinir!” diye kendi kendine dertlenip duruyormuş.

Yine bir gün Alaaddin, aylak aylak dolaştıktan, onunla bununla şakalaştıktan sonra mahalledeki çocuklara katılmış, oyun oynuyormuş. Uzaktan onları seyreden iyi giyimli, yabancı biri ona doğru seslenmiş:

– Delikanlı, biraz yanıma gelir misin?

Alaaddin önce şaşırılmış:

– Ben mi?

– Adam:

– Evet evet sen, demiş. Sen Terzi Mustafa’nın oğlu değil misin?

– Alaaddin:

– Evet ben Terzi Mustafa’nın oğluyum demiş.

– Adın ne senin?

– Alaaddin.

– Bak Alaaddin, seni uzun uzun arıştırdıktan sonra buldum. Allah’a şükürler olsun. Ben senin öz be öz amcamım. Gel de sana şöyle doya doya bir sarılayım.

Kafası karışan Alaaddin şaşkın şaşkın:

– Bir amcam olduğunu bilmiyordum, demiş.

Yabancı:

– İşte şimdi öğrendin evladım, diyerek onu rahatlatmaya çalışmış. İnan bana ben senin amcamım. Yıllardır buralarda değildim. Ülke ülke gezerek dünyayı dolaşıyordum. Kardeşimin, yani senin babanın, öldüğünü yeni duydum. Çok üzüldüm. Seni görmek ve tanımak istedim. Sen benim biricik yeğenimsin.

Bu sözler üzerine Alaaddin, adamın amcası olduğuna ikna olmuş. Koşmuş boynuna sarılmış, gülererek:

